

DEL 7

Torsdag den 9. august 2012 - Promenadetur

Egentlig havde vi alligevel besluttet, at vi ville finde en bus og tage til Nice. Jeg havde spurgt i receptionen og fået ét svar om, hvilken vej vi skulle gå. Jesper havde også spurgt og fået en anden anvisning.

Vi tog "Jespers tur" og begyndte at gå i retning mod Nice ad promenadevejen. Der var masser at kigge på, men ingen busstoppesteder...

Vi gik og gik, men da vi havde ligget på stranden om formiddagen, spist mad og først bevæget os af sted ved 16-tiden, var solen ikke længere så skarp og kogende.

Vi forstod ikke helt, hvor busstoppestederne blev

af, indtil vi kom til at snakke om, at vi måske skulle have været gået i den modsatte retning, væk fra stranden og op mod selve byen. Vi blev enige om at fortsætte hen ad promenaden, da der foregik masser af ting på stranden og det var hyggeligt at gå og snakke.

Lige pludselig kom der en tyk, sort røg op fra den ene bjergside, men det lod ikke til at bekymre nogen. Der kom heller ingen brandbiler, men det så ud som om, at det kunne have udviklet sig. Jorden var knastør!

Livredderne var ved at pakke sammen og tage hjem, folk på stranden flyttede sig rundt for at få de sidste solstrejf og

der var en solid kø på vejen af folk, der enten skulle promenerere i deres dyre biler eller blot havde fri fra arbejde og skulle hjem.

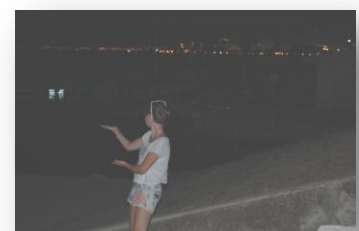

Der var gang i den på vandet med masser af action og action-men! Vi sad længe og kiggede på og pigerne ønsker sig brændende en tur i sådan en faldskærm... Jesper og jeg må så rafle om, hvem der skal tage med!

Der er forskellige muligheder for [sportsaktiviteter](#) i området.

Det var lige lidt dyrt i forhold til, hvor meget lyst Jesper og jeg egentlig havde til at prøve, vi var lidt sultne og en smule udmattede efter den lange gåtur... og blah blah. I virkeligheden turde ingen af os! ☺
Vi har lovet ungerne, at der til næste år er sparet op til dén slags på en speciel konto, som kun må bruges på aktiviteter.

Vi spiste på [La Spiagga](#), med udsigt til havet, en god (og underholdende) betjening, ok mad og et par rigtig hyggelige timer sammen. Den ene tjener lignede Robert Downey Jr. og det gjorde ikke oplevelsen ringere! ☺

Fredag den 10. august 2012 – Poolparty og efterfest

Da vi havde spist morgenmad, begyndte pakning af diverse kluns og sager. Vi havde aftalt med receptionen, at vi ville checke ud om aftenen og de ville komme forbi lidt over syv om aftenen og foretage kontrol af lejligheden, inden vi drev nordpå. Vi var enige om, at det nok var smart at køre om aftenen frem for næste morgen, bl.a. belært af tiden det tog at checke ind.

Jesper havde sovet så længe, som han kunne, men jeg var som sædvanlig lysvågen kl. halv otte.

Da vi havde pakket alt på nær badetøj, stak vi ned til poolen og dasede lidt mere. Der var ikke en vind, der rørte sig, vandet i poolen var 25 grader og solen kogte. Det var varmt med varmt på!

Om eftermiddagen gik vi op for at pakke det sidste og bære taskerne i bilen. Sidstnævnte havde ikke været ude at køre en hel uge og havde stået og kogt på en p-plads, der hørte til hotellet. Det havde resulteret i, at propperne var sprunget halvt op af de sidste flasker rosévin, som vi havde glemt at tage med op i lejligheden. Heldigvis var propperne blevet på – ellers kunne det have været et kønt syn og lugt, ikke mindst!

Da bilen var pakket, blev Jesper og ungerne sendt i byen efter vand, mens jeg gjorde rent. Støvsugereren kunne kun suge de allermindste støvfug op og der var ingen kost, så jeg forventede, at rengøringstiden ville blive et par timer – på trods af, at det kun var en 2-værelses...

Jeg blev dog hurtigt så irriteret på støvsugereren, at jeg skilte den ad.

Filteret trængte for alvor til en rensning (var vist ikke sket i et par år?) og efterfølgende sugede den, så man blev helt tør i halsen!

Vi havde en aftale med damen fra receptionen kl. 19.05 og hun ankom på fransk visit kl. 19.21. Hun lukkede døre og skabe op og spurgte ind imellem, om vi havde været tilfredse med opholdet. Vi blabrede lidt frem og tilbage og pludselig lukkede døren bag os og vi var på vej ned i elevatoren. Nu var ferien næsten slut og den lange tur mod nord kunne begynde.

Franskmændene var ikke blevet hverken mere tålmodige eller koncentrerede i trafikken på den uge, hvor vi ikke havde brugt bilen.

Mange snakker i mobiltelefon eller SMS'er, motorcyklisterne zig-zag'er mellem bilerne og er man for langsom til at rykke, når lyset bliver grønt, kan man være sikker på, at man bliver mødt af eder og dythorn!

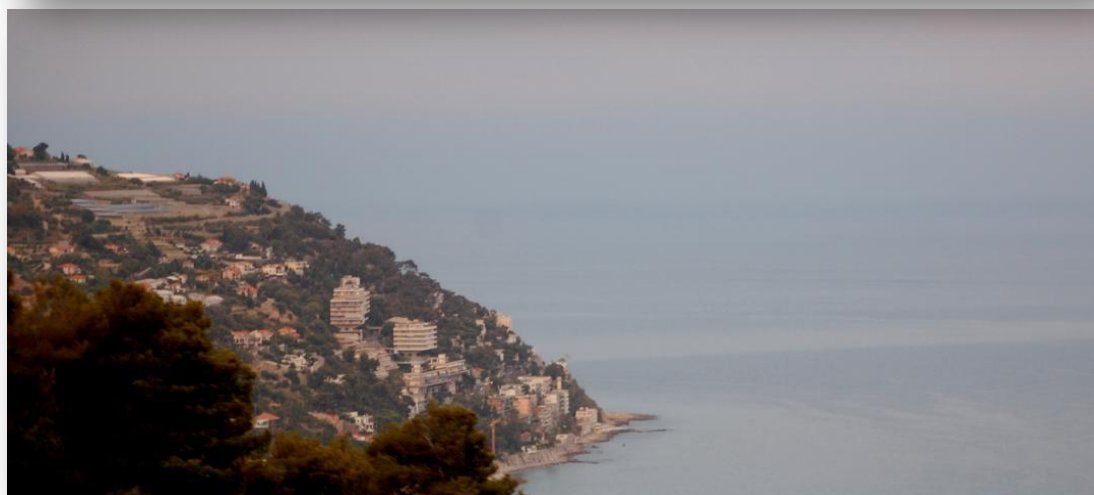
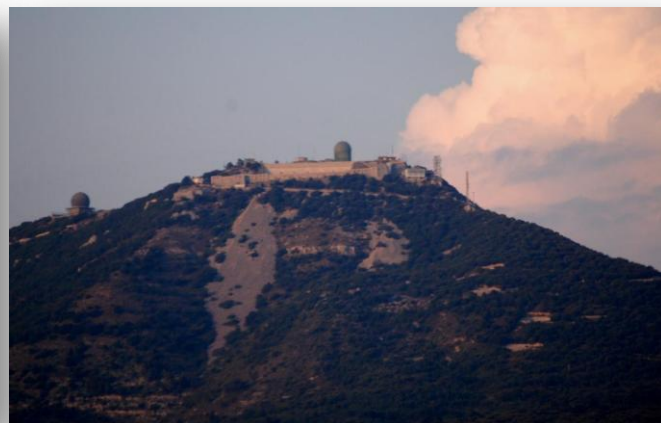
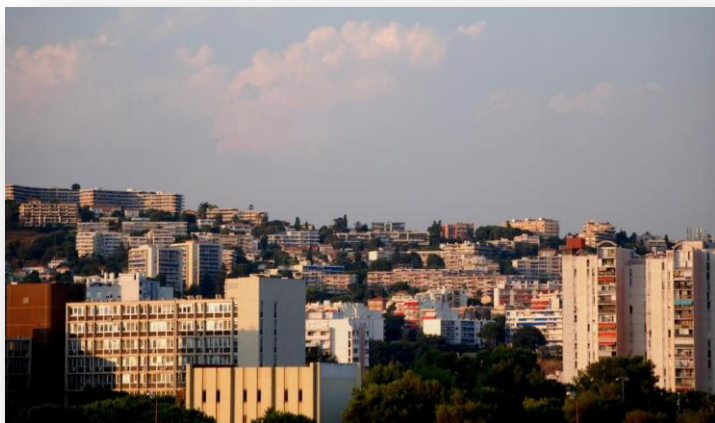

Vi ramte motorvejen og ifølge kortet skulle vi følge den hele vejen langs Middelhavskysten til Genova og derfra stik nord mod Milano. GPS'en virkede enig.

Det var en meget, meget imponerende og smuk tur! Motorvejen ligger forholdsvis højt oppe og det gav mulighed (for passagererne) at kigge til højre ned mod først Nice, herefter Monaco og så ellers de lidt mindre byer, der lå med hver sin kæmpe lystyachthavn som perler på en snor.

Der blev trukket store veksler på fotografens evner til at tage billeder, mens det gik over stok og sten i rasende fart – og specielt fordi, at skumringen havde gjort sit indtog og der skal altså noget lys til, så billederne kan opnå et minimum af skarphed.

Jeg gjorde mit allerbedste til at fange disse fænomenalt smukke og storslåede landskaber, men der kom ikke mange gode, sigende og ikke mindst skarpe billeder retur, desværre.

Vi kørte og kørte. På én eller anden måde virkede vejen kortere på vej til Frankrig?

Vi var nået gennem de første 3 lande: Frankrig, Monaco, Italien og var nu landet i Schweiz. Det var en hel ny rute for os, men den er helt afsindig smuk, så det er bestemt ikke sidste gang, at vi vælger den vej, hvis vi kommer på de kanter igen. I Schweiz mødte vi en dansk dame, der var schweizisk gift og boede ved Zürich. Hun gav os det råd, at vi skulle blive på motorvejen og så ville vi automatisk blive ledt gennem [San Gottardo-tunnelen – eller blot Gotthard-tunnel](#). Super-info – og med tak blæste vi videre. GPS'en trak os mod højre, men vi var stadig på motorvejen... Det vil sige: Det var vi en ganske kort tid og så blev motorvej til motortrafikvej som blev til hovedvej. SÅ gik det opad!

Pis, også! Det eneste kørselsvejledningstips vi havde fået på hele turen og så kunne vi ikke finde ud af det.

At det var bælgravende mørkt hjalp heller ikke alt for meget på situationen. Det fortsatte opad og vi fandt et par baglygter at hænge på, der kørte nogenlunde lige så fornuftigt, som vi gjorde.

Vi kom til toppen og øverst oppe er der bygget nogle tunneller, som man skal gennemkøre, inden det igen går nedad. I den første af disse tunneller blev vi pludselig overhalet af en politibil i rasende hastighed og for fuld udrykning. Hvis jeg ikke allerede havde været nervøs, så blev jeg det og jeg håbede i mit stille sind, at kun jeg selv skulle inspicere mine underbenklæder, indtil de kunne skiftes...

Da vi kom længere frem og op til passet, havde politiet lukket tunnellerne og ledte trafikken ad de noget ældre og markant smallere landeveje. SUPER! Klokkeren var to om natten, da vi nåede ned på motorvejen igen. Måske havde vi sparet nogle kilometer. Google Map's rutevejledning påstår, at vores rute er 60 km. kortere end gennem Gotthard-tunnellerne, men... Et godt råd: Bliv på motorvejen eller kør turen i dagslys!

Lørdag den 11. august 2012 – We'll bring the sun back home

Vi havde kørt i 7 timer gennem Frankrig, Monaco, Italien, Schweiz, Liechtenstein, Østrig og havde nu nået det sydligste Tyskland. Jeg havde snart været vågen i 24 timer – kun afbrudt af et enkelt forsæde power- nap i sædvanlig go' kørestil med åbne mund og let savlende til begejstret skue for medtrafikanterne...

Jesper var også træt. Det havde bestemt også været en prøvelse udi koncentration. Klokkeren halv tre kørte vi ind på en tankstation for at tanke og holde et hvil. Jespers kort virkede igen ikke, da han skulle betale og stemningen blev en smule anstrengt, indtil jeg nåede frem med mit kort. Jeg holdt vejret, indtil transaktionen blev godkendt. Vi spurgte den søde, unge pige, hvad hun ville have gjort, hvis kortene var blevet afvist. "Die Polizei holen", svarede hun tørt. Sådan – bum!

Nå, men det gik jo godt og vi blev enige om at forsøge os med bilen som hotelværelse, men 4 timer senere måtte vi konstatere, at vi er blevet for gamle, stivnakkede og ude af form til at sove på et forsæde og at vi i de situationer, savner vores Swinger (autocamperen) helt forfærdeligt.

Vi overlevede og da Jesper havde kørt en times tid, overtog jeg rattet og kørte til Hamburg, hvor trafikken (som sædvanlig) stod helt stille. Stau wegen Strassenarbeit... Vi havde hørt det i radioen og GPS'en forsøgte faktisk at få os til at køre af, men vi er jo så meget klogere! Efter en time og 6-8 km. samt chaufførskift gled trafikken igen, indtil vi nåede et stykke efter Lübeck. Vi lærer (nogle gange) af vores fejl og vi nåede at se køen og vi nåede også at se, at folk var stået ud af bilerne, så Jesper rev i rattet og tog en afkørsel, sammen med de andre, der også nåede at se, hvad der ventede. GPS'en førte os lidt rundt i det nordtyske sommerland og da vi fandt motorvejen igen, havde vi tilsyneladende sprunget køen over og så var der ikke langt til færgen.

Endnu et godt råd, som vi selv har fulgt og som også sparer lidt tid: Få fat i en BroBizz og tilmeld den færgeoverfarterne. Maskinen registrerer Bizzen med et bip (som ved Storebælt) og så skal man blot trykke bilens længde ind og antallet af personer i køretøjet. Vupti, så har man en billet i hånden – inklusive tobaksvoucheren, hvis nogen skulle gå i panik over dét.

Færgen lagde til 15 min. senere og i den skønneste solnedgang og blikstille hav var vi pludselig på dansk jord igen og derfra var der kun halvanden time hjem til vufferne og Mormors frikadeller.

I øvrigt besluttede vejret sig for, at skrue op for varmen i Danmark og holde fast i den beslutning i ugen efter, vi kom hjem. Ungerne blev hentet lørdag aften af deres kusine og hendes mand og bragt i sommerhus i 2 dage, inden pigerne skulle starte i skole om onsdagen. Ren luksus. Jesper skyndte sig at spørge sin chef, om han også kunne få 2 ekstra feriedage og så havde vi pludselig lidt ekstra ferie sammen – uden børn. Dét kan også anbefales ☺

Efterskrift

Det har været spændende at se Provence og opleve det smukke Frankrig og Middelhavet. Jeg tror ikke, at det bliver sidste gang, at vi tager turen, men det er mange kilometer og vores alder taget i betragtning, skal der nok være en planlagt overnatning på vej ud og hjem ☺

Pigerne har som altid været en kæmpe fornøjelse at rejse med. De lange ture i autocamperen har nok bevirket, at de hurtigt finder sig til rette på bagsædet, de brokker sig ikke og de kan tage nogle virkelig lange stræk, uden at skændes og blive utilfredse. De er aldrig sure, når de bliver udsat for at skulle vade rundt i gamle ruiner eller trækkes gennem andre kulturklenodier og til gengæld bliver de også taget med på råd, når vi beslutter, hvordan vores ferier skal foregå. Der er noget for os alle sammen og det har de respekt for, ligesom Jesper og jeg også må ligge ved strand og pool og koge for pigernes skyld. Det fungerer for os.

Tusinde tak til Mormor, som sørgede for, at det kunne lade sig gøre at holde ferie uden at skulle trække hundene med ned i varmen og til tøserne for, at vi har endnu et dejligt minde at kigge tilbage på!